

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.9.2006 (Gerechthof te 's Gravenhagenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Bovemij Verzekeringen NV v. Benelux-Merkenbureau

(Asia C-108/05) ⁽¹⁾

(Tavaramerkit — Direktiivi 89/104/ETY — 3 artiklan 3 kohta — Erottamiskyky — Erottamiskyvyn syntyminen käytön perusteella — Koko Benelux-alueen tai sen merkittävän osan huomioon ottaminen — Benelux-maiden kielialueiden huomioon ottaminen — Sanamerkki EUROPOLIS)

(2006/C 294/19)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechthof te 's Gravenhage

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bovemij Verzekeringen NV

Vastaaja: Benelux-Merkenbureau

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Gerechthof te 's Gravenhage — Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL L 40, s. 1) 3 artiklan 3 kohdan tulkinta — Tavaramerkin erottamiskyvyn arviointi — Tavaramerkin käyttö — Tavaramerkin tunnettuus koko Benelux-maiden alueella tai sen huomattavassa osassa (esimerkiksi Alan-komaissa) — Kielialueiden huomioon ottaminen

Tuomiolauselman

- 1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että tavaramerkin rekisteröinti voidaan hyväksyä tämän säännöksen perusteella ainoastaan, jos osoitetaan, että tämä tavaramerkki on tullut käyttönsä perusteella erottamiskykyiseksi koko siinä jäsenvaltion osassa tai Benelux-maiden osalta koko siinä Benelux-alueen osassa, jossa hylkäysperuste on olemassa.
- 2) Jos tavaramerkki muodostuu kokonaan tai osittain yhdestä tai useammasta jäsenvaltion tai Benelux-maiden virallisen kielen sanasta ja jos hylkäysperuste on olemassa ainoastaan yhdellä jäsenvaltion kielialueella tai Benelux-maiden osalta yhdellä Benelux-alueen kielialueella, on osoitettava, että tavaramerkki on tullut käyttönsä perusteella erottamiskykyiseksi koko tällä kielialueella. Siten määritellyllä kielialueella on arvioitava, tunnistaako asianomainen kohderyhmä tai ainakin merkittävä osa siitä tämän

tavaramerkin perusteella kyseisen tavarain tai palvelun tietyltä yritykseltä peräisin olevaksi.

⁽¹⁾ EUVL C 115, 14.5.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28.9.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-128/05) ⁽¹⁾

(Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Kansainvälisiä henkilökuljetuksia suorittavat yritykset, jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon — Vuotuinen korkeintaan 22 000 euron suuruinen liikevaihto Itävallassa — Yksinkertaistetut verotusta ja veronkantoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt arvonlisäverotuksessa)

(2006/C 294/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: D. Triantafyllou)

Vastaaja: Itävallan tasavalta (asiamiehet: aluksi H. Dossi, sittemmin M. Fruhmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 2 ja 6 artiklan, 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 17 ja 18 artiklan ja 22 artiklan 3–5 kohdan rikkominen — Itävallan ulkopuolelle sijoittautuneisiin kansainvälisiä henkilökuljetuksia harjoittaviin yrityksiin, joiden vuotuinen liikevaihto Itävallassa on alle 22 000 euroa, sovellettava erityissäännöstö — Ei velvollisuutta toimittaa veroilmoituksia ja maksaa veron nettomäärää

Tuomiolauselman

- 1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 18 artiklan ja 22 artiklan 3–5 kohdan mukaisia veloitteita, koska se on sallinut sellaisten Itävallan

ulkopuolelle sijoittautuneiden, henkilökuljetuksia Itävaltaan suoritavien verovelvollisten, joiden vuotuinen liikevaihto Itävallassa on alle 22 000 euroa, jättää tekemättä veroilmoituksia ja maksamatta arvonlisäveron nettomäärää — katsoen näissä tapauksissa, että kannettavan arvonlisäveron määrä on sama kuin vähennyksellisen arvonlisäveron määrä — ja koska se on edellyttänyt yksinkertaistettujen säännösten soveltamisen osalta, ettei laskuissa ja laskuina toimivissa asiakirjoissa mainita Itävallan arvonlisäveroa.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 182, 23.7.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.9.2006 (College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — NV Raverco (C-129/05) ja Coxon & Chatterton Ltd (C-130/05) v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Yhdistetyt asiat C-129/05 ja C-130/05) (¹)

(Direktiivi 97/78/EY — Asetus (ETY) N:o 2377/90 — Eläinlääkinnälliset tarkastukset — Kolmansista maista peräisin olevat tuotteet — Tuotteiden, jotka eivät täytä tuontiedellytyksiä, takaisinlähettäminen — Takavarikko ja hävittäminen)

(2006/C 294/21)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Kantajat: NV Raverco ja Coxon & Chatterton Ltd

Vastaaja: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9) 17 artiklan 2 kohdan, 22 artiklan 2 kohdan ja liitteen I tulkinta — Yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990

annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 1) tulkinta — Eläinlääkinnälliset tarkastukset — Sellaisten tuotteiden takaisinlähettäminen, jotka eivät täytä tuontimaassa vaadittuja edellytyksiä — Takavarikointi ja hävittäminen — Kolmansien maiden etujen suojelu myös tilanteessa, jossa ei ole kyse yhteisön intressistä

Tuomiolauselman

1) Kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY 17 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, perusteena sille, että tuote-erää, joka ei täytä tuontiedellytyksiä, ei lähetetä takaisin, on oltava se, että tuonnille säädetty yhteisön edellytykset eivät täyty.

2) Direktiivin 22 artiklan 2 kohtaa, kun se luetaan yhdessä yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 5 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että niissä säädetään pakottavasti siitä, että toimivaltaisten eläinlääkintäviranomaisten on takavarikoitava ja hävitettävä tuotteet, joiden on direktiivin nojalla tehtyissä eläinlääkinnällisessä tarkastuksessa todettu sisältävän asetuksen liitteessä IV mainittua ainetta.

(¹) EUVL C 143, 11.6.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 5.10.2006 (Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurtin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Amalia Valeško v. Zollamt Klagenfurt

(Asia C-140/05) (¹)

(Asiakirja liittymisestä Euroopan unioniin — Siirtymätoimenpiteet — Liite XIII — Verotus — Sloveniasta peräisin olevat savukkeet — Tuonti Itävallan alueelle matkustajien henkilökohtaisissa matkatavaroissa — Tiettyihin määriin rajoitettu vapautus valmisteverosta — Mahdollisuus säilyttää 31.12.2007 saakka tuonnille kolmansista maista asetetut määrälliset rajoitukset — Direktiivi 69/169/ETY)

(2006/C 294/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt